

Wojewoda Pomorski

WI-III.7821.1.3.2026.MD

Gdańsk, 7 sierpnia 2026 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691) oraz art. 11g ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 311), zwanej dalej „specustawą drogową” po rozpatrzeniu odwołania z dnia 05.01.2026 r. Pana [REDAKTED] od decyzji Starosty Kartuskiego nr B.6740.7.9.2025.MH z dnia 19.12.2025 r. o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa dróg gminnych w miejscowości Skrzyszewo, gmina Sierakowice”, wydanej dla Wójta Gminy Sierakowice,

utrzymuję w mocy zaskarżaną decyzję.

UZASADNIENIE

Jak wynika z akt sprawy Wójt Gminy Sierakowice wnioskiem z dnia 16.04.2025 r., uzupełnionym i skorygowanym w trakcie prowadzonego postępowania, wystąpił do Starosty Kartuskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa dróg gminnych w miejscowości Skrzyszewo, gmina Sierakowice”.

Po przeprowadzeniu postępowania Starosta Kartuski wydał w dniu 19.12.2025 r. decyzję nr B.6740.7.9.2025.MH o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa dróg gminnych w miejscowości Skrzyszewo, gmina Sierakowice”, zwaną dalej „decyzją ZRID”.

Od powyższego rozstrzygnięcia w ustawowo przewidzianym terminie odwołanie wniósł Pan [REDAKTED] pismem z dnia 05.01.2026 r., nadanym tego samego dnia w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego. W odwołaniu skarżący zarzucił, że decyzja ZRID jest nieprawidłowa w części dotyczącej działki nr [REDAKTED]. Podniósł, że powierzchnia tej działki została zmniejszona z 0,1200 ha do 0,1124 ha, tj. o 0,0076 ha, oraz że zmianie uległ jej kształt.

Wojewoda Pomorski wezwał Pana [REDAKTED] pismem nr WI-III.7821.1.3.2026.MD.a z dnia 25.02.2026 r. do usunięcia braków formalnych odwołania, poprzez dostosowanie treści odwołania do wymogów określonych w art. 11g ust. 1a specustawy drogowej, czyli: wskazania zarzutów odnoszących się do decyzji Starosty Kartuskiego, związanych z naruszeniem konkretnych przepisów prawa, wraz z uzasadnieniem i wykazaniem powiązania treści rozstrzygnięcia zawartego w decyzji z wadliwym

zastosowaniem przepisów prawa, ponadto określenia istoty i zakresu żądania będącego przedmiotem odwołania.

Odpowiedzi na powyższe Pan [REDAKTOWANE] udzielił w piśmie z dnia 12.03.2026 r. informując, że w księdze wieczystej nr [REDAKTOWANE] błędnie określono powierzchnię działki nr [REDAKTOWANE], obręb 0019 Załakowo. Zdaniem skarżącego powierzchnia tej działki powinna wynosić 0,1200 ha, a nie 0,1124 ha, jak wynika z treści wskazanej księgi wieczystej. Skarżący wyraża przypuszczenie, że zmiana powierzchni działki pozostaje w związku z ustaleniem niższego odszkodowania za część nieruchomości przejętą przedmiotową decyzją ZRID. Ponadto skarżący podnosi, że postępowanie rozgraniczeniowe dotyczące działki nr [REDAKTOWANE], mające miejsce przed wydaniem decyzji ZRID, zostało przeprowadzone z naruszeniem przepisów prawa, ponieważ nie otrzymał „wezwania do stawienia się na gruncie w Skrzyszewie”, co – w jego ocenie – pozostaje w sprzeczności z § 8 pkt 4 rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 14.04.1999 r. w sprawie rozgraniczania nieruchomości. Według skarżącego, w wyniku przeprowadzonego rozgraniczenia powierzchnia działki nr [REDAKTOWANE] została zmniejszona o 0,0076 ha oraz doszło do zmiany jej kształtu. Wskazuje on również, że decyzją ZRID zatwierdzono podział działki nr [REDAKTOWANE] na działki nr [REDAKTOWANE] o powierzchni 0,0833 ha oraz nr [REDAKTOWANE] o powierzchni 0,0291 ha. Łączna powierzchnia obu wydzielonych działek wynosi 0,1124 ha, podczas gdy – jak twierdzi skarżący – w księdze wieczystej prowadzonej w 1980 r. ([REDAKTOWANE]) dla tej nieruchomości powierzchnia działki była określona jako 0,1200 ha. W ocenie skarżącego rozbieżność ta świadczy o nieprawidłowym pomniejszeniu powierzchni nieruchomości. Skarżący domaga się ustalenia powierzchni działki nr [REDAKTOWANE] na poziomie 0,1200 ha, podnosząc, że nie powinna ona zostać pomniejszona o 0,0076 ha. W jego ocenie prawidłowe określenie powierzchni nieruchomości ma bezpośredni wpływ na treść decyzji ZRID oraz wysokość należnego odszkodowania, a tym samym może prowadzić do naruszenia „konstytucyjnych gwarancji ochrony prawa własności”.

Rozpatrując przedmiotową sprawę w trybie odwoławczym, Wojewoda Pomorski stwierdza co następuje:

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać, w miarę możliwości, bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 Kpa. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów Kpa, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

Mając na uwadze powyższe, w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego Wojewoda rozpatrzył ponownie wniosek inwestora o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Starostę Kartuskiego, w tym zbadał poprawność postępowania organu I instancji oraz poprawność wydanej przez niego decyzji, jak również rozpoznał zarzuty podniesione przez skarżącego.

Analizując złożony przez inwestora wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej organ odwoławczy uznał, że zawiera on elementy wymienione w art. 11d ust. 1 specustawy drogowej, bowiem inwestor do wniosku dołączył mapę w skali 1:500 przedstawiającą proponowany przebieg drogi, analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, mapę zawierającą projekt podziału nieruchomości, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu oraz trzy egzemplarze projektu zagospodarowania terenu i projektu architektoniczno-budowlanego przedmiotowej inwestycji. Ponadto we wniosku inwestor określił nieruchomości, które planowane są do przejęcia na rzecz jednostki samorządu terytorialnego.

Projekt budowlany został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. Zgodnie z art. 34 ust. 3d tej ustawy, do projektu dołączono dokumenty wymienione w tym przepisie, w tym oświadczenie projektanta i sprawdzającego o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej. Po dokonaniu analizy przedłożonego przez inwestora projektu budowlanego, organ odwoławczy stwierdził, że spełnia on wymagania określone w art. 34 ust. 2 i ust. 3 ustawy Prawo budowlane oraz w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 11.09.2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1679, z późn.zm.).

Do wniosku inwestor dołączył również wymagane opinie, o których mowa w art. 11 b ust. 1 specustawy drogowej lub złożył oświadczenie o braku ich uzyskania w terminie przewidzianym ustawą. Przedmiotowe zamierzenie zostało zaliczone do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10.09.2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. W konsekwencji dla przedmiotowej inwestycji Wójt Gminy Sierakowice wydał w dniu 19.11.2024 r. decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach ROŚ.6220.3.2024.MK.13, w której stwierdzono brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w związku z powyższym nie zachodziła konieczność dołączenia dokumentu, o którym mowa w art. 11d ust. 7b specustawy drogowej.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Starostę Kartuskiego postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu II instancji, Starosta Kartuski prawidłowo, działając na podstawie art. 11d ust. 5 specustawy drogowej, poinformował strony pismem z 11.09.2025 r. o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, poinformował strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, a także o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z tą dokumentacją,

a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków. Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o powyższym w drodze obwieszczenia ogłoszonego w lokalnej prasie oraz umieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej i na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego w Kartuzach i Urzędu Gminy Sierakowice. Zgodnie z art. 11f ust. 3 specustawy drogowej organ I instancji doręczył decyzję wnioskodawcy, a pozostałe strony zawiadomił o jej wydaniu w drodze obwieszczenia umieszczonego na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej Starostwa Powiatowego w Kartuzach i Urzędu Gminy Sierakowice, a także przez ogłoszenie w prasie lokalnej. Dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych inwestycją organ I instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomienia z 22.12.2025 r., wysłanego na adres wskazany w katastrze nieruchomości. W zawiadomieniach oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 11f ust. 4 specustawy drogowej, informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Kontrolowana decyzja Starosty Kartuskiego czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 specustawy drogowej, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Zaskarżona decyzja Wojewody Pomorskiego określa również termin wydania nieruchomości, o którym mowa w art. 16 ust. 2 specustawy drogowej. Pozytywnie także należy ocenić określenie przez Starostę Kartuskiego – biorąc pod uwagę dyspozycję art. 16 ust. 2 specustawy drogowej – ww. terminu na 120 dzień od dnia uzyskania waloru ostateczności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Z kolei w odniesieniu do zarzutów postawionych w odwołaniu Pana [REDAKTED] Wojewoda zważył i ustalił, co następuje.

Organ odwoławczy pismem z dnia 09.04.2026 r. wezwał inwestora do szczegółowego wypowiedzenia się w sprawie zarzutów podniesionych przez skarżącego. Inwestor, stosownie do wezwania Wojewody, odniósł się do uwag skarżącego w piśmie z dnia 27.04.2026 r. Stanowisko inwestora organ odwoławczy, działając w oparciu o art. 9 Kpa, przesłał skarżącemu pismem z dnia 19.05.2026 r., zawiadamiając jednocześnie, stosownie do art. 10 Kpa, o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań, w terminie 7 dni od dnia otrzymania tego pisma, oraz o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym, w tym uzupełnieniami dokonanymi przez inwestora w ramach dodatkowego postępowania wyjaśniającego. Skarżący w dniu 28.05.2026 r. zapoznał się z dokumentacją dotyczącą przedmiotowego postępowania i podtrzymał swoje stanowisko dotyczące działki nr [REDAKTED].

Przechodząc następnie do odpowiedzi na zarzuty skarżącego, na wstępie należy zauważyć, że ocenie dokonanej przez organy I i II instancji podlega zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków określonych w przepisach specustawy drogowej. Zgodnie bowiem z art. 11e specustawy drogowej, wydanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie może być uzależnione od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami prawa (por. wyrok

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, opubl. w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Dodatkowo zaznaczyć należy, iż podmiot wnoszący odwołanie musi wykazać istnienie po jego stronie interesu prawnego, czyli konkretnego i aktualnego prawnie chronionego interesu, który może być realizowany na gruncie określonego przepisu prawa najczęściej materialnego, bezpośrednio wiążącego zaskarżony akt z indywidualną i prawnie chronioną sytuacją strony. Taki obowiązek determinuje też zakres zaskarżenia decyzji w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Zakres prowadzonego postępowania weryfikacyjnego musi ściśle odpowiadać interesowi prawnemu podmiotu kwestionującego decyzję dotyczącą zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Inwestycje tego typu mają złożony charakter, a inwestor działa w interesie publicznym, tym samym odwołanie od decyzji wydawanych w postępowaniach dotyczących inwestycji liniowych należy rozpatrywać z uwzględnieniem prymatu interesu publicznego tylko w odniesieniu konkretnego interesu prawnego odwołującego (por. wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 czerwca 2018 r., sygn. akt VII SA/Wa 1012/18 i z dnia 13 sierpnia 2019 r., sygn. akt VII SA/Wa 1249/19).

Z akt sprawy wynika, że przedmiotem zamierzenia inwestycyjnego objętego niniejszym postępowaniem była stanowiąca własność Pana [REDAKTOWANO] działka ewidencyjna nr [REDAKTOWANO], położona w obrębie Załakowo. Zaskarżoną decyzją ZRID zatwierdzono podział tej nieruchomości na działkę nr [REDAKTOWANO] o powierzchni 0,0833 ha, przeznaczoną pod realizację inwestycji drogowej, oraz działkę nr [REDAKTOWANO] o powierzchni 0,0291 ha, która pozostała własnością skarżącego. Z treści księgi wieczystej nr [REDAKTOWANO] oraz danych ujawnionych w ewidencji gruntów wynika, że powierzchnia działki nr [REDAKTOWANO] wynosi 0,1124 ha. Dokumenty te są ze sobą zgodne i w jednakowy sposób określają powierzchnię przedmiotowej nieruchomości. Jak wynika z wyjaśnień złożonych przez inwestora, w 2013 r. dla działki nr [REDAKTOWANO], położonej w obrębie Załakowo, przeprowadzono czynności geodezyjne związane z ustaleniem/wznowieniem znaków granicznych. W wyniku tych czynności powierzchnię działki określono na 0,1124 ha.

Odnosząc się do zarzutu Pana [REDAKTOWANO], który wnosi o ustalenie, że powierzchnia działki nr [REDAKTOWANO] wynosi 0,1200 ha, kwestionując prawidłowość czynności geodezyjnych poprzedzających wydanie decyzji ZRID oraz dokonanych na ich podstawie ustaleń, wyjaśnić należy, że zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 3 specustawy drogowej wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami. Z kolei, stosownie do art. 12 ust. 1 specustawy drogowej, decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zatwierdza się podział nieruchomości.

Projekt podziału nieruchomości, sporządzany na potrzeby postępowania prowadzonego na podstawie specustawy drogowej, służy wyłącznie ustaleniu przebiegu drogi oraz oznaczeniu nieruchomości lub ich części przeznaczonych do przejęcia na cel publiczny. W jego ramach wyznaczane są jedynie nowe granice powstające w wyniku podziału

nieruchomości, natomiast granice istniejące przed dokonaniem podziału są odzwierciedlane na mapie zgodnie z danymi ujawnionymi w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym.

W konsekwencji organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji ZRID nie jest uprawniony do weryfikowania prawidłowości danych ujawnionych w ewidencji gruntów i budynków ani do oceny czynności geodezyjnych wykonanych przed wszczęciem tego postępowania. Weryfikacja danych zawartych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym należy do właściwego organu prowadzącego te rejestry, natomiast zmiana treści księgi wieczystej może nastąpić wyłącznie w odrębnym postępowaniu prowadzonym przez właściwy sąd powszechny.

Dokumentacja geodezyjno-kartograficzna stanowiąca podstawę opracowania materiałów graficznych, w tym projektów podziałów nieruchomości, opatrzona stosownymi klauzulami ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej, które stanowią potwierdzenie dokonania ich oceny przez wyspecjalizowane do tego rodzaju czynności służby geodezyjno-kartograficzne, nie może być kwestionowana przez organ orzekający w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Klauzula przyjęcia map podziałowych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego stanowi bowiem potwierdzenie, że zostały one sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w utrwalonym orzecznictwie sądów administracyjnych (por. wyroki NSA z dnia 27 marca 2012 r., sygn. akt II OSK 208/12, z dnia 19 września 2013 r., sygn. akt II OSK 1593/13, z dnia 1 marca 2016 r., sygn. akt II OSK 2334/15, oraz wyrok WSA z dnia 9 stycznia 2025 r., sygn. akt II SA/Kr 1289/24).

Tym samym, w ocenie organu odwoławczego, organ orzekający w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie jest uprawniony do oceny prawidłowości przeprowadzonych prac geodezyjnych stanowiących podstawę sporządzenia dokumentacji wykorzystanej w postępowaniu ZRID, gdyż kompetencje w tym zakresie zostały powierzone właściwym organom służby geodezyjno-kartograficznej.

Po wnikliwym przeanalizowaniu sprawy organ odwoławczy uznał, że zarówno wniosek inwestora, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona decyzja Starosty Kartuskiego nie naruszają prawa, a wniesione zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

DECYZJA NINIEJSZA JEST OSTATECZNA

Od decyzji przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku za pośrednictwem Wojewody Pomorskiego w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Jednocześnie poucza się strony, o tym iż:

1. Zgodnie z art. 199 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 poz.935) strony ponoszą koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.
2. Zgodnie z § 2 ust.3 pkt 1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021, poz.535) wpis stały wynosi w sprawach skarg z zakresu budownictwa i architektury 500 zł.
3. Przy uiszczaniu wpisu - zarówno gotówką do kasy właściwego sądu administracyjnego, jak i na rachunek bankowy tego sądu - należy wskazać tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany, oraz sygnaturę akt sądowych.
4. Zgodnie z art. 243 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 poz.935) stronie, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania, może być przyznane prawo pomocy przez ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Prawo pomocy obejmuje, zgodnie z art. 244 § 1 ww. ustawy zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru.
5. Urzędowe formularze, o których mowa w ust.4, udostępniane są w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl/>.

Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

z upoważnienia Wojewody Pomorskiego

Agata Hermann
Zastępca Dyrektora
Wydziału Infrastruktury

/dokument podpisany elektronicznie/

Otrzymują

1. Wójt Gminy Sierakowice,
2. [REDAKTOWANE]
3. Starosta Kartuski, Wydział Budownictwa,
4. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Kartuzach,
5. WI-III/aa.

